

forslag som dette, kunde jeg ikke anses for at have opfyldt mine Forpligtelser overfor den Del, jeg er kommen til at repræsentere, thi den maa efter min Mening kunne forlange af mig, at jeg skulde arbejde for at lette dens Byrder, og jeg maa altsaa modsætte mig et Forslag som dette, der kun tilsigter at forøge dens Byrder.

Stilling: At dette Lovforslag, der foreligger, fuldt ud skulde tilfredsstille alle de forskellige Faktorer her i vort Samfund, var jo for meget at forlange, og det har vel heller ikke den højtærede Finansminister tænkt, da han forelagde det her, at det skulde vinde ubelt Anerkendelse. Af de ærede Talere, der have haft Ordet i Dag, er det hovedsagelig kun den sidste ærede Taler, som var en afgjort Modstander af det foreliggende Toldlovsforslag, som skal jeg nu senere tillade mig at komme tilbage til. Det ærede 3dje Medlem for 1ste Kredts (H. Hansen), der havde Ordet først, udtalte sig i det hele velvilligt om Lovforslaget og han var kun bange for, at det var for beskyttelsesvenligt, men indrømmede dog samtidig, at for Øjeblikket var der ikke andet at gøre; vi maatte gaa i den Retning. Jeg tror, at han der har udtalt en Sandhed, som vi i Grunden alle sammen, selv om vi mere eller mindre se Idealet i Frihandelen, maa anerkende Rigtigheden af. Paa samme Tid som vore Nabolande, de største Industrilande, hvor man har Overproduktion, hvor Arbejdslønnen som oftest er billigere end her, kort sagt: hvor man har Betingelser for at producere billigere, paa samme Tid som de omgærdede sig med Toldmure, kan vort lille Land ikke ligge aabent for alle, saa at Overproduktionen i et givet Øjeblik kan kastes her ind og trykke vor indenlandske Industri og derigennem Arbejderne, derfor mener jeg, at den ærede sidste Taler ikke har set tilstrækkelig paa, hvilken Indflydelse et Toldlovsforslag som dette har for Arbejdernes Bedkommende. At en Industri, som udelukkende er bygget paa og opstillet ved Toldbeskyttelse i sig selv er ujund, ere vi vel alle enige om, men det har jo heller ikke været Lovforslagets Mening i nogen Retning at opelste saadan Industri, efter hvad jeg kan se. Men vi have jo allerede her i Landet en Industri, som har sin Betydning: Femteparten af Landets Beboere ere beskæftigede ved den indenlandske Industri, og Industrien fører for Øjeblikket en alt andet end let Tilværelse i forskellige Retninger. Nægtes kan det ikke, at den danske Industri vistnok er saa levedygtig, at den vil kunne bestaa, selv om der ikke bliver nogen Forhøjelse paa

forskellige Punkter, men de talrige Adresser, der trindt om fra ere indgaaede til Regering og Rigsdag, have vist, at der gør sig Krav gældende i den antydede Retning, og jeg tror, at den højtærede Finansminister i Stedet for Utal fortjener Tak fra de Industri drivende, deriblandt ikke mindst Arbejderne, fordi han har stillet sig paa det Standpunkt, at han vil være med til at beskytte Industrien. Vi ville jo kun beskytte Industrien paa en saadan Maade, at Beskyttelsen ikke bliver saa høj, at der i Bøderaf kan danne sig Fabrikker, der kunne ødelægge det Haandværk, der er tilbage, eller paa anden kunstig Maade bidrage til at kvæle indenlandskt Haandværk og Industri. Forholdet skal kun være det, at den indenlandske Industri dog har en lille Smule Beskyttelse ved Fragtdifferencen, den Forskel, der er mellem Prisen her og Prisen paa det Sted, hvorfra Raaproduktet faas. — Det staar for mig saaledes, at Befolkningen her i Landet i det hele taget længtes efter en Toldreform og længe har længtes derefter. At Livsforholdene, som den ærede sidste Taler udtalte, skulle blive saa billige som muligt, er et Ønske, der deles af alle, og at Raaprodukterne ogsaa maatte blive saa billige som muligt, i lige Maade. Der er taget Hensyn dertil i det forelagte Lovforslag, og som den højtærede Finansminister udtalte ved Forelæggelsen: der er jo ikke ved dette Toldlovsforslag tilsigtet nogen finansiel Intægt, det er et balancerende Toldlovsforslag, og man maa derfor haabe, at det uden at støde paa for mange Vanskeligheder maa kunne gaa igennem.

Den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Valgkreds dvælede særlig ved Galanterivarer og mente, at de vare ansatte for højt; det har ogsaa flere af de andre ærede Talere talt om. Dette maa vel kun være, fordi der under denne Position er indbefattet saa mange forskellige Ting, at man deraf kunde tænke sig, at det var for højt, idet Tolden kunde komme til at ramme særlig Nødvendighedsgenstande. For saa vidt der ved Galanterivarer hovedsagelig forstås Luksusgenstande, kan man ikke anse den Told, der er foreslaaet, for høj, og kunde vi her hjemme producere noget af det, der kommer ind fra Tyskland i saa store Mængder, vilde det dog være en meget stor Fordel.

De Anker, som den ærede Taler rettede mod Skibsbyggeriet, at det blev protegeret temmelig meget, forekommer mig nok saa meget at ramme Skibsfarten, eller jeg havde nær sagt, at de maatte overføres paa Handelsstanden. Man kan ikke sige, at det, at det danske Flag ikke viser sig saa meget